

यस्य ।) चन्द्रः । इति शब्दरत्नावली ॥ पञ्च-
जाते चि ॥

पञ्चता, स्त्री, (पञ्चस्य भावः ।) अनुमिताविरह-
विशिष्टसिद्धाभावः । इयमनुमितिकारणम् । तच्च
पञ्चते वज्रानुमितौ अनुमिताविरहविशिष्ट-
पञ्चतधर्मिकवद्विनिश्चयाभावः । यथा,—
“सिद्धाधिविषया शून्या सिद्धिर्यत्र न विद्यते ।
स पञ्चसूत्रं वृत्तिलज्जानादनुमितिर्भवत्” ॥

इति भाषापरिच्छेदे । ७१ ॥

पञ्चतिः, स्त्री, (पञ्चस्य मूलम् । “पञ्चातिः” ।
५।२।२५ । इति तिः ।) प्रतिपत्तिधिः । (यदुक्तं
तिथितत्वे ।

“पञ्चत्वाद्यास्तु तिथयः क्रमात्पञ्चदश स्मृताः” ॥
पञ्चमूलम् । इत्यमरः । ३ । ३ । ७२ ॥ डानक्
इति भाषा ॥

पञ्चहारं, स्त्री, (पञ्चे पार्श्वे शिखं हारम् ।) पार्श्व-
हारम् । इत्यमरः । २ । २ । १४ ॥ खड़कौहार
इति भाषा ॥

पञ्चधरः, पुं, (पञ्चं धरति धारयतीति वा । धृ
+ अच् ।) चन्द्रः । इति जटाधरः । पञ्चधारण-
कर्त्तरि, चि ॥

पञ्चपातः, पुं, (पञ्चे अन्यायसाहाय्ये पातः अभि-
निवेशः । स्नेहसम्बन्धादनुरोधत एकस्मिन्नेव वर्गे
आनुकूल्यप्रयोगचिकीर्षेतिभावः ।) अन्याय-
साहाय्यकरणम् । (यथा गोः रामायणे
२ । १०६ । ५७ ।

“क्षत्रिद्विवदतोऽर्थेषु बलिनो दुर्वलस्य च ।

अपञ्चपातात् पश्यन्ति कार्येष्वधिकृता नराः” ॥

गणताकरणम् । यथा । “इन्द्रत्वविषये विप-
क्षितौ पञ्चपातकरणे न कारणम्” । इत्युत्तर-

मौर्मासायां चंचेयशरीरम् ॥ (पञ्चायां गुरुतां
पातः पतनं यत्र ।) पञ्चिषां ज्वरः । यदुक्तं

“पञ्चपातः पतङ्गानाम् । इति विजयरचितः ॥

पञ्चपातित, स्त्री, (पञ्चपातिनः साहाय्यकारिणो
भावः । पञ्चपातिन् + तल् ।) सहायता । यथा,—

“न सुवर्णमयी तनुः परं

ननु किं वागपि तावकौ तथा ।

न परं पथि पञ्चपातित

२नवलम् किमु मादृशेऽपि सा” ॥

इति नैषधे । २ । ५२ ॥ (पञ्चयोः पातो विद्यतेऽस्य
इति पञ्चपाती खगस्तस्य भावः । पञ्चपातनञ्च ॥)

पञ्चपालिः, पुं, (पञ्चस्य गृहस्य पालिरिव ।) खड़-
किका । इति शब्दरत्नावली । खड़कौहार
इति भाषा ॥

पञ्चभागः, पुं, (पञ्चस्य पार्श्वस्य पञ्च एव वा
भागः ।) वृत्तिपार्श्वभागः । इत्यमरः । २ । १ । ४० ॥

पञ्चमूलं, स्त्री, (पञ्चस्य मूलम् ।) पञ्चमिः । इत्य-
मरः । २ । ५ । ३६ । डानक् इति भाषा ॥

पञ्चवाहनः, पुं, (पञ्चौ वाहनमिव यस्य ।) पञ्ची ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥

पञ्चसुन्दरः, पुं, (पञ्चे देहाङ्गे कुसुमे सुन्दरः ।)
लोभः । इति हारावली ॥

पञ्चान्तः, पुं, (पञ्चस्य अन्तो यत्र काले ।) अमा-
वस्या । पूर्णिमा । तत्पर्यायः । पञ्चदशी २ ।

इत्यमरः । १ । ४ । ७ ॥ अर्कैन्दुविशेषः ३ पञ्च

४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ पञ्चावसरः ५ । इति

शब्दरत्नावली ॥ (अस्मिन् यात्रा निष्कला

भवति । यदुक्तं ज्योतिस्तत्त्वे ।

‘पञ्चान्ते निष्कला यात्रा मासान्ते मरणं ध्रुवम्’ ॥)

पञ्चालुः, पुं, (पञ्चौ विद्यते यस्य । पञ्च + अस्त्यर्थे

आलुच् ।) पञ्ची । इति शब्दचन्द्रिका ॥

पञ्चावसरः, पुं, (पञ्चस्यावसरोऽपसरणं यत्र

काले ।) पूर्णिमा । अमावस्या । इति शब्द-
रत्नावली ॥

पञ्चिणी, स्त्री, (पञ्चौ इव पूर्वापरदिने विद्यते

यस्याः । पञ्च + इनि डीप् च ।) आगामिषत्त-

मानाद्युक्ता रात्रिः । इत्यमरः । १ । ४ । ५ ॥

यथा, सुवित्तत्वे ।

“ह्रावद्वाविकरात्रिश्च पञ्चिणीत्यभिधीयते” ॥

पूर्णिमा ॥ (पञ्चौ विद्यते यस्याः । इनि डीप् ।)

विहगी । शाकिनीर्भेदः । इति मेदिनी ॥

पञ्चिपानीयशालिका, स्त्री, (पञ्चिणां पानीयस्य

पानार्थजलस्य शालिका शाला ।) चुण्टीवृताल-

वालम् । पञ्चिजलपानस्थानम् । इति भूरि-

प्रयोगः ॥

पञ्चिलः, पुं, (पञ्चयति तत्तज्ज्ञानं परिगृह्णातीति ।

पञ्च + बाहुलकादिलच् ।) वात्स्यायनमुनिः । इति

चिकावशेषः ॥ (अयं हि गौतमसूत्रभाष्यं कृत-

वान् ॥)

पञ्चिशाला, स्त्री, (पञ्चिषां शालागृहम् ।) नीङ्गम् ।

तत्पर्यायः । कुलायिका २ । इति चिकावशेषः ॥

पञ्चिसिंहः, पुं, (पञ्चौ सिंह इव उपमितसमासः ।

यद्वा, पञ्चिषु सिंहः श्रेष्ठः । “सिंहशार्दूल-

नागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थवाचकाः” । इत्यमरोक्ते-

स्तथात्वम् ।) गरुडः । इति चिकावशेषः ॥

पञ्चिखामी, [न] पुं, (पञ्चिषां खामी प्रभुः ।)

गरुडः । इति हेमचन्द्रः ॥

पञ्ची, [न] पुं, (पञ्चाः कङ्कादीनां पञ्चाणि सन्त्यस्य ।

“अत इनिठनौ” । ५ । २ । १५ । इति इनिः ।)

वाणः । इति धरणिः ॥

पञ्ची, [न] पुं स्त्री, पञ्चौ विद्यते यस्य । (पञ्च +

इनिः ।) विहङ्गमः ॥ पाखी इति चिडिया इति

च भाषा ॥ तत्पर्यायः । खगः २ विहङ्गः ३

विहगः ४ विहङ्गमः ५ विहायाः ६ शकुनिः ७

शकुनिः ८ शकुन्तः ९ शकुनः १० द्विजः ११

पतञ्जी १२ पञ्ची १३ पतगः १४ पतन् १५ पञ्च-

रथः १६ अखजः १७ नगौकाः १८ वाजी १९

विकिरः २० विः २१ विष्किरः २२ पतञ्जिः २३

नीडोद्भवः २४ गरुडान् २५ पिच्छन् २६ नभ-

सङ्गमः २७ । इत्यमरः । २ । ५ । ३४ ॥ नाडीचरणः

२८ कखाणिः २९ पतङ्गः ३० अगौकाः ३१ चञ्चु-

भृत् ३२ कुरखः ३३ सरखः ३४ । इति शब्द-

रत्नावली ॥ पिपतिषुः ३५ पञ्चवाहः ३६ द्युगः

३७ । इति राजनिर्घण्टः ॥ * गुरुमच्चवहुमच-

खलकायपत्त्रिणां पूर्वार्द्धस्य श्रेष्ठत्वं यथा,—

“गुरुमच्चा बहुमुजो ये चोपचितमेदसः ।

एकदेहेऽपि पूर्वार्द्धं गङ्गायां पत्त्रिणां परम्” ॥*

पत्त्रिणामङ्गादीनामुत्तरोत्तरं गुरुत्वं यथा,—

“सर्वेषाञ्च शिरःस्त्वन्मोहचर्मैरुदग्दुग्दम् ।

पादपुच्छान्मस्तिष्कमुष्कक्रोशः समेहनाः ।

घातवः शोणितादाश्च गुरवःस्युः परस्परम्” ॥

अस्याङ्गुणाः ।

“मल्यकुर्मखगाङ्गाणि खादुवाजीकराणि च ।

कटुपाकानि रथ्यानि वातश्लेष्महराणि च” ॥

इति राजवल्लभः ॥ * तेषामुत्पत्तिर्यथा,—

“अरुणस्य भार्या श्रेणी वीर्यवन्तौ महाबलौ ।

सम्पातिश्च जटायुश्च प्रकृतौ पञ्चसत्तमौ ॥

सम्पातिर्जनयन् गृध्रान् काकाः पुत्रा जटायुषः ।

भार्या गरुडतश्चापि भासी क्रौञ्ची शुनी शुकी ॥

धृतराष्ट्री गरुडान्सु शुन्या जज्ञे च वटं सुतान् ।

त्रिशिखश्च सुनेश्च सुसुखं सुनसन्तथा ॥

सुरुपन्सु सुपञ्चां तेषां पुत्रा अगन्तकाः ।

चतुर्दशसहस्राणि क्रूराणां पद्मगाशिनाम् ॥

सप्तद्वीपेऽपि सन्ति गरुडास्ते महाबलाः ।

भासीपुत्रास्तथा भासा उलूकाः काककुक्कुटाः ॥

मयूराः कलविक्काश्च क्रपोती चैव तित्तिरी ।

क्रौञ्चां वाप्रीश्च आसन् क्रुरराः सारसा वकाः ॥

धृतराष्ट्री कलहंश्चान् धातंराष्ट्रांश्च भामिनी ।

चक्रवाकांश्च विहगान् सश्रेणानौदकान् द्विजान् ॥

अन्यानपि द्विजान् जज्ञे पुत्रपौत्रानगन्तकान्” ॥

इत्यपिपुराणे काश्यपीयवर्षः ॥ (महादेवः । यथा,

महाभारते १३ । शिवनामकीर्तने । १७।६६ ।

“पञ्ची च पञ्चरूपश्च अतिदीप्तो विश्राम्यतिः” ॥)

पञ्चुः, चि, पाककर्ता । पञ्च + “ग्लान्तास्थाञ्चि-

पञ्चपरिच्छजः क्षुः” । इति क्षुप्रबन्धनियन्त्रः ।

इति सुप्रबोधध्याकरणम् ॥

पञ्च, [न] स्त्री, (पञ्चते परिगृह्यते आतपतापा-

दिकमनेन । पञ्च + करणे मनिन् ।) अचिलोम ।

नेत्रच्छदरोम । (यथा, भागवते । ३ । १ । ३६ ।

“यमावृतस्वित् तनयौ पृथगायाः

पार्थैर्हतौ पञ्चभिरचिणीव” ॥)

किञ्चल्लः । केशरः । तन्वादेरणीयान् । सूत्रादे-

रत्नलभभागः । इत्यमरभरतौ । गरुत् । पञ्चः ।

इत्यमरमाला ॥

पङ्कः, पुं, स्त्री, (पञ्चते व्याप्यते क्षिद्यते वारनेन ।

पञ्च + घञ् क्तत्वं च ।) कर्दमः । पौक इति

भाषा । (यथा, हितोपदेशे । १ । ६२ ।

“कङ्कणस्य तु लोभेन मग्नः पङ्कः सुदुस्तरः ।

वृद्ध्याग्नेयं संप्राप्तः पथिकः सन्त्यतो यथा” ॥

पञ्चते अक्षीक्रियते इःखमनेन । पञ्च विस्तारे

अक्षीकरणे च । पञ्चधात्वोरिदित्वात् शुम् । “हल-

खेलि” । ३ । ३ । १२१ । करणे घञ् ततो

चित्वात् चस्य क्तलम् ।) पापम् । इत्यमरः ।

१ । ४ । २३ ॥ (यथा, अम्बायके । ६ । “चङ्का-

करे वपुषि कङ्कादिरक्तपुषि कङ्कादिपञ्चविषये

त्वं कामनामवसि किं कारणं हृदय ! पङ्कारि-